

Met haar derde middel stelt rekwirante dat het Gerecht de regels inzake de verjaring van het recht van vervolging verkeerd heeft toegepast en het beginsel van het gezag van gewijsde heeft geschonden door in zijn arrest stuitingshandelingen ten opzichte van haar in aanmerking te nemen, terwijl uit de oorspronkelijke beschikking, die is vastgesteld in 1994, duidelijk blijkt dat uitdrukkelijk is vastgesteld dat verzoekster niet aan de inbreuk heeft deelgenomen.

Met haar vierde middel stelt rekwirante ten slotte dat het Gerecht haar rechten van verdediging heeft geschonden door zijn arrest gebrekkig te motiveren voor zover het gaat om de bijzonder lange duur van de procedure, die het voor rekwirante onmogelijk heeft gemaakt om nog de nodige bewijzen ter weerlegging van het tegenover haar gehanteerde vermoeden van aansprakelijkheid aan te voeren. Bovendien heeft het Gerecht met zijn arrest het gezag van gewijsde van het arrest van 2 oktober 2003 (C-176/99 P, ARBED/Commissie) geschonden, waarbij de beschikking van de Commissie nietig is verklaard, voor zover deze betrekking heeft op rekwirante.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen 81 [EG] en 82 [EG] (PB 2003, L 1, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Szombathelyi Városi Bíróság (Hongarije) op 8 juni 2009 — Strafzaak tegen Emile Eredics e.a.

(Zaak C-205/09)

(2009/C 205/34)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Szombathelyi Városi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Partij(en) in de strafzaak: Emile Eredics e.a.

Prejudiciële vragen

1) Deze rechter wenst, ter precisering en aanvulling van het arrest van het Hof van 28 juni 2007 in de zaak Dell'Orto (C-467/05, Jurispr. blz. I-5557), in de bij hem aanhangige strafprocedure te vernemen of een „persoon anders dan een natuurlijke persoon” onder het begrip „slachtoffer” als bedoeld in artikel 1, sub a, van kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad valt, gelet op de bevordering van de bemiddeling in strafzaken tussen het slachtoffer en de dader, als bedoeld in artikel 10 van het kaderbesluit.

2) Deze rechter wenst in verband met artikel 10 van kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad, dat bepaalt dat „[e]lke lidstaat [...] voor de bevordering van bemiddeling in strafzaken [zorgt] met betrekking tot de strafbare feiten waarvoor hij die maatregel passend acht”, te vernemen of het begrip „strafbare feiten” aldus kan worden uitgelegd dat het alle strafbare feiten omvat waarvan het wettelijk omschreven materiële bestanddeel in wezen overeenkomt.

3) Kan de uitdrukking „[e]lke lidstaat zorgt voor de bevordering van bemiddeling in strafzaken [...]” in artikel 10, lid 1, van kaderbesluit 2001/220/JBZ aldus worden uitgelegd dat het scheppen van de voorwaarden voor bemiddeling tussen de dader en het slachtoffer ten minste mogelijk is totdat in eerste aanleg vonnis is gewezen, dat wil zeggen dat het vereiste van erkenning van de feiten tijdens de gerechtelijke procedure na de afronding van het onderzoek, voor zover aan de andere voorwaarden is voldaan, in overeenstemming is met de verplichting om bemiddeling te bevorderen?

4) Omtrent artikel 10, lid 1, van kaderbesluit 2001/220/JBZ vraagt deze rechter zich af of de uitdrukking „[e]lke lidstaat [...] voor de bevordering van bemiddeling [zorgt] in strafzaken met betrekking tot de strafbare feiten waarvoor hij die maatregel passend acht” impliceert dat een algemene toegang tot de mogelijkheid van bemiddeling in strafzaken is gewaarborgd voor zover is voldaan aan de wettelijk bepaalde voorafgaande voorwaarden, zonder dat er ruimte voor uitlegging bestaat. Dat wil zeggen, wanneer de vraag bevestigend wordt beantwoord, is een voorwaarde inhoudend dat „gelet op de aard van het strafbare feit, de soort bemiddeling en de persoon van verdachte, kan worden afgezien van de gerechtelijke procedure indien er reden is om aan te nemen dat de rechter het getoonde berouw bij de straftoemeting zal meewegen”, in overeenstemming met de bepalingen (vereisten) van het eerder genoemde artikel 10?

Beroep ingesteld op 9 juni 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Slowaakse Republiek

(Zaak C-207/09)

(2009/C 205/35)

Procestaal: Slowaaks

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: K. Simonsson en A. Tokár, gemachtigden)

Verwerende partij: Slowaakse Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Slowaakse Republiek, door gebruik te maken van de diensten van bureaus die niet zijn erkend in de zin van de artikelen 2 en 4 van richtlijn 94/57/EG⁽¹⁾, voor het verrichten van de inspectie en de controle waarin artikel 3 van die richtlijn voorziet, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Slowaakse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Slowaakse Republiek heeft gebruik gemaakt van de diensten van bureaus die geen erkende classificatiebureaus in de zin van richtlijn 94/57/EG zijn, en heeft volgens de informatie waarover de Commissie beschikt, geen einde gemaakt aan de taken die aan dergelijke bureaus waren toevertrouwd. Daarbij komt dat, aangezien de Slowaakse Republiek niet de bepalingen heeft vastgesteld die nodig zijn om te voorkomen dat in de toekomst dergelijke taken worden toevertrouwd aan niet-erkende classificatiebureaus, het gevaar bestaat dat zich soortgelijke gevallen van niet-correcte toepassing van richtlijn 94/57/EG voordoen als die welke in het onderhavige beroep aan de orde zijn.

⁽¹⁾ Richtlijn 94/57/EG van de Raad van 22 november 1994 inzake gemeenschappelijke voorschriften en normen voor met de inspectie en controle van schepen belaste organisaties en voor de desbetreffende werkzaamheden van maritieme instanties (PB L 319, blz. 20).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour administrative d'appel de Nantes (Frankrijk) op 10 juni 2009 — Scott SA en Kimberly Clark SNC, thans Kimberly Clark SAS/StadOrléans

(Zaak C-210/09)

(2009/C 205/36)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour administrative d'appel de Nantes

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Scott SA en Kimberly Clark SNC, thans Kimberly Clark SAS

Verwerende partij: Stad Orléans

Prejudiciële vraag

Kan de eventuele nietigverklaring van de betalingsbevelen tot terugvordering van de steun die de Commissie van de Europese

Gemeenschappen op 12 juli 2000 onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt heeft verklaard⁽¹⁾, door de Franse administratieve rechter wegens schending van voor deze bevelen geldende wettelijke vormvoorschriften, gelet op de mogelijkheid voor de bevoegde bestuursinstantie om de vormfout waaraan deze bevelen mank gaan, te helen, in de weg staan aan de onverwijld en daadwerkelijke uitvoering van de beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 12 juli 2000, in strijd met artikel 14, lid 3, van de verordening van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het Verdrag⁽²⁾?

⁽¹⁾ Beschikking 2002/14/EG van de Commissie van 12 juli 2000 betreffende door Frankrijk verleende staatssteun ten behoeve van Scott Paper SA/Kimberly-Clark (PB 2002, L 12, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Finanzgericht Hamburg (Duitsland) op 15 juni 2009 — Barsoum Chabo/Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Zaak C-213/09)

(2009/C 205/37)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Finanzgericht Hamburg

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Barsoum Chabo

Verwerende partij: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Prejudiciële vraag⁽¹⁾

Is het uit het douanetarief voor derde landen en het preferentieel tarief voortvloeiende extra bedrag van 222 EUR per 100 kg nettoproductgewicht, dat wordt geheven bij de invoer van verduurzaamde paddenstoelen van het geslacht *Agaricus* (GN-code 2003 10 30), ongeldig wegens schending van het evenredigheidsbeginsel?

⁽¹⁾ Over verordening (EG) nr. 1719/2005 van de Commissie van 27 oktober 2005 tot wijziging van bijlage I bij verordening (EEG) nr. 2658/87 van de Raad met betrekking tot de tarief- en statistiek-nomenclatuur en het gemeenschappelijk douanetarief (PB L 286, blz. 1).